28/10/2021

Χαλκίδα: Δοξολογία για το «ΟΧΙ» και Τρισάγιο για τους πεσόντες

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

Το πρωί της Πέμπτης 28 Οκτωβρίου 2021, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος προεξήρχε στην Δοξολογία, η οποία τελέσθηκε στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Χαλκίδος, με αφορμή την Εθνική Επέτειο του «ΟΧΙ» της 28ης Οκτωβρίου 1940 και του νικηφόρου πολέμου στο ελληνο-αλβανικό μέτωπο.

Στη **Δοξολογία** συμμετείχαν Κληρικοί της Πόλεως Χαλκίδος, με επικεφαλής τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως, Αρχιμ. Νικόδημο Ευσταθίου, εκπρόσωποι της Κυβερνήσεως και τον Τοπικών Αρχών και ο Λαός της Πόλεως, συντεταγμένοι όλοι με τα ισχύοντα μέτρα κατά της διασποράς του κορωνοϊού (covid-19), ενώ η Εκπαιδευτικός και Διευθύντρια του 6ου Δημοτικού Σχολείου Χαλκίδος κ. Αλεξία-Ευγενία Γιαμαρέλου εκφώνησε τον πανηγυρικό της ημέρας, ο οποίος έχει ως εξής:

«Σεβασμιώτατε, Σεβαστοί Πατέρες, Σεβαστοί Άρχοντες του τόπου,

«Με το χαμόγελο στα χείλη», σαν Σήμερα πριν από 81 χρόνια, άντρες που γελούσαν σαν παιδιά και νέοι που σε μια στιγμή έγιναν άντρες, ντύθηκαν το χακί, πήραν τα όπλα και κίνησαν για το μέτωπο σα να πήγαιναν σε γιορτή.

Οι σειρήνες του πολέμου κι οι καμπάνες στις εκκλησιές ήχησαν στα αυτιά τους σαν παιάνας και ένα όνειρο πλημμύρισε τη φλογισμένη τους νιότη : Η ΝΙΚΗ.

Σαν ασυγκράτητο κύμα ξεκίνησαν από πόλεις και χωριά με την ευχή της μάνας τους και των αγαπημένων. Έφυγαν σα να πήγαιναν σε γλέντι! «Μεθυσμένοι με το Αθάνατο Κρασί του '21». Με την ευχή της Παναγίας και του Υιού Της αποχαιρέτησαν γονείς, αδέρφια, γυναίκες και παιδιά σηκώνοντας στους ώμους την Πατρίδα. Με τραγούδια και γέλια έφτασαν στο μέτωπο. Ο ήχος από τα κανόνια και τα πολυβόλα ξύπνησε μέσα τους τη φλόγα του Αγώνα. Ο εχθρός είχε παραταχθεί πολύ πριν λήξει το τελεσίγραφο του Ιταλού Πρέσβη που ζητούσε την συνθηκολόγηση και την υποταγή της Ελλάδας – τα αεροδρόμια και τα λιμάνια της- στις δυνάμεις του Άξονα. Πολύ πριν χαράξει ο Θεός εκείνη τη μέρα που ο πρωθυπουργός της Ελλάδας Ιωάννης Μεταξάς είπε εκ μέρους του ελληνικού

έθνους το ιστορικό ΟΧΙ και σαν αφέτης σήμανε την έναρξη της εθνικής εποποιίας του ‘ 40. «Alors, c’est la guerre!»

Έτσι μπήκε η Ελλάδα στο Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Με το χαμόγελο στα χείλη. Με την πολεμική ιαχή ΑΕΡΑ. Ο στρατηγός Παπάγος με 300.000 Έλληνες έτοιμοι από καιρό για την άμυνα της πατρίδας πολεμούν νύχτα και μέρα. Αδριάντες ηρώων στολίζουν την Ελλάδα και την πόλη της Χαλκίδας θυμίζοντας τη συνεισφορά ΚΑΘΕ τόπου στον πόλεμο του ’40. Από τους πρώτους πέφτει ο Μαρδοχαίος Φριζής .

Η αγάπη στην πατρίδα έκανε τους Έλληνες του ΄40 να ξεπερνούν τα εμπόδια και τις κακουχίες. Πολέμησαν σα λιοντάρια. Έδωσαν το αίμα τους και τη ζωή τους. Έγραψαν με χρυσά γράμματα τις νέες σελίδες της ελληνικής ιστορίας. Πόγραδετς. Άγιοι Σαράντα. Αργυρόκαστρο. Χειμάρρα.

Όταν το χιόνι έκλεισε όλα τα περάσματα οι αντρειωμένες γυναίκες της Ηπείρου πήραν στους ώμους τα εφόδια και να τες. Περήφανες Σπαρτιάτισσες στη δική τους μάχη να φτάσουν στα παιδιά της Ελλάδας οι φανέλες που έπλεκαν οι γυναίκες των πόλεων, οι κάλτσες, οι σφαίρες, οι σταφίδες μαζί και τα γράμματα από τους αγαπημένους για φυλαχτά στο στήθος των πολεμιστών.

Ο Ερυθρός Σταυρός δίπλα στους γιατρούς, γέμισε με εκείνες τις ηρωίδες εθελόντριες που άφησαν τα σπίτια τους και τα παιδιά τους φόρεσαν το σταυρό στο μέτωπο και σα θεριά τα ‘βαλαν με τον πόνο, τα κρυοπαγήματα, τους ακρωτηριασμούς, το αίμα, τις πληγές και τα τραύματα στα πρόχειρα νοσοκομεία που στήνονταν παντού στο μέτωπο και στα μετόπισθεν για τους τραυματίες.

Για έξι μήνες πολέμησαν ηρωικά κατανικώντας τις ιταλικές μεραρχίες με το ένα ηρωικό κατόρθωμα μετά το άλλο, τη μια νίκη μετά την άλλη! «Τώρα πια δε θα λέμε οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες, αλλά οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες» θα πει για αυτούς ο πρωθυπουργός της Μ. Βρετανίας Ουίνστον Τσώρτσιλ και όλος ο κόσμος για άλλη μια φορά θα στρέψει με θαυμασμό το βλέμμα του στην Ελλάδα.

Οι Ιταλοί αναγκάστηκαν να ζητήσουν τη βοήθεια των Γερμανών. Κι εκείνοι ήρθαν. Νέες ηρωικές σελίδες στα Οχυρά της Γραμμής Μεταξά. Οι Έλληνες προβάλουν ηρωική αντίσταση στους Γερμανούς κατακτητές. Εθελοντές πολεμούν μετά τη συνθηκολόγηση στη μάχη της Κρήτης στο πλευρό των γενναίων Κρητών. 60 μέρες αιματηρών μαχών και θυσιών για να σωθεί η πατρίδα από τα στρατεύματα του Χίτλερ. Ο χρόνος αυτός που οι Γερμανοί πολεμούν τη μαχόμενη Ελλάδα, τους καθυστερεί από την έναρξη της επιχείρησης «Μπαρμπαρόσα», δηλαδή την επίθεση κατά της Ρωσίας. Αυτό σε συνδυασμό με τις απώλειες σε αλεξιπτωτιστές και αεροσκάφη στη Μάχη της Κρήτης θα παίξουν καθοριστικό ρόλο στη μετέπειτα νίκη των συμμαχικών δυνάμεων και την πτώση του ναζισμού.

Κατάκτηση της Ελλάδας από τους Ναζί την άνοιξη του '41 . Ο Τσολάκογλου υπογράφει τη συνθηκολόγηση. Η γερμανική σημαία κυματίζει στην Ακρόπολη. Η ελληνική τυλιγμένη στο σώμα του Κωνσταντίνου Κουκίδη ματώνει καθώς ο ήρωας πέφτει σαβανωμένος με αυτή από την Ακρόπολη αρνούμενος να την παραδώσει στους Γερμανούς. Κατοχή. Πείνα. Συσσίτια. Τα κάρα του δήμου της Αθήνας γεμίζουν σκελετωμένα πτώματα Ελλήνων. "Συννεφιασμένη Κυριακή μοιάζεις με την καρδιά μου".

Ο Αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός στην Αθήνα με τους εθελοντές του πατριώτες και πατριώτισσες γεμίζουν κάθε μέρα τις αποθήκες της Αρχιεπισκοπής με κουβέρτες και εφόδια που αμέσως αδειάζουν για να σωθούν άνθρωποι, διηγείται η Ιωάννα Τσάτσου στο ημερολόγιό της. Το ίδιο γίνεται παντού σε κάθε πόλη, σε κάθε χωριό.

Εθνική Αντίσταση. Μυστικός πόλεμος. Νίκες αποφασιστικές από τα οργανωμένα αντιστασιακά σώματα του ΕΑΜ-ΕΛΛΑΣ και του ΕΔΕΣ, με εμβληματική την ανατίναξη της Γέφυρας του Γοργοπόταμου πλήττουν αλλεπάλληλα τον κατακτητή. Αντίποινα. Για ένα σκοτωμένο Γερμανό, πενήντα Έλληνες. Για δέκα σκοτωμένους Γερμανούς –ένα χωριό.

Εκτελέσεις. Ολοκαυτώματα ολόκληρων πόλεων και χωριών. Δοξάτο Δράμας, Καλάβρυτα, Κοντομαρί Κρήτης, Δίστομο, Υπάτη, Μηλιές Πηλίου και τόσα άλλα. Πατριώτες όπως η Ευβοιώτισσα Λέλα Καραγιάννη θυσιάζουν τα πάντα για να πολεμήσουν το εχθρό. Μαρτυρούν με φριχτά βασανιστήρια στα χέρια της Γκεστάπο. Πέφτουν με τα κορμιά τρυπημένα από τις σφαίρες των πολυβόλων τραγουδώντας τον Εθνικό Ύμνο και φωνάζοντας συνθήματα της Νίκης. Πεθαίνουν για τη λευτεριά... Εκείνη που είναι απ' τα κόκκαλα βγαλμένη των Ελλήνων τα ιερά...

Και να’ τη. Τέσσερα χρόνια μετά λάμπει σαν ήλιος στα μέτωπα των Ελλήνων και ντύνει την πατρίδα με τη γαλανόλευκη. Χτυπούν οι καμπάνες και οι Έλληνες ξεχύνονται στους δρόμους. Γιορτάζουν τη Λευτεριά.

Απολογισμός: 13.325 νεκροί. 62.663 τραυματίες. 1.278 αγνοούμενοι. Έτσι κερδήθηκε η λευτεριά. Γιατί «Θέλει νεκροί χιλιάδες να΄ ναι στους τροχούς-Θέλει κι οι ζωντανοί να δίνουν το αίμα τους-Θέ μου, Πρωτομάστορα».

Κι η παρακαταθήκη του έπους του ΄40 μένει σε μας να την τιμήσουμε στο παρόν και να την παραδώσουμε στο μέλλον. Με τα λόγια του Νίκου Καζαντζάκη: «Το πρώτο σου χρέος, εχτελώντας τη θητεία σου στη ράτσα, είναι να νιώσεις μέσα σου όλους τους προγόνους. Το δεύτερο, να φωτίσεις την ορμή τους και να συνεχίσεις το έργο τους. Το τρίτο σου χρέος, να παραδώσεις στο γιο τη μεγάλη εντολή να σε ξεπεράσει».

Νίκος Καζαντζάκης

ΖΗΤΩ Η ΠΑΤΡΙΔΑ!»

Αμέσως μετά τη Δοξολογία, ο Σεβασμιώτατος και οι Ιερείς του, μετέβησαν στην παρακείμενη Πλατεία Ηρώου, όπου ετέλεσαν Νεκρώσιμο Τρισάγιο για την ανάπαυση των ψυχών των ηρώων αγωνιστών για την Πίστη και την Πατρίδα, ακολούθησε η κατάθεση στεφάνων και η καθιερωμένη Παρέλαση στην Παραλία της Χαλκίδος.